

maandelijk brief

Nr :9

Mart 2008

Inhoud

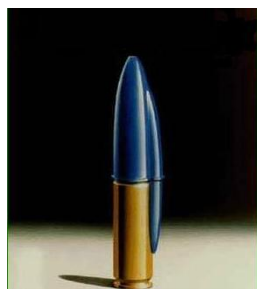
- 1- Geslaagde seniorenmiddag in Leek
- 2- Internationale hulp nodig voor Iraanse vluchtelingen in Irak
- 3- Internationale hulp nodig voor Iraanse vluchtelingen in Irak(2)
- 4- Heiligheid als zelfcensuur en Wilders als rechterhand terrorisme

Postbus 17 89 9701 BT Groningen

T:06-24236194

Fax-050-5730136

www.rahami.nl E;info@rahami.nl

Geslaagde seniorenmiddag in Leek

Op maandag 4 februari voerde intercultureel trainings/activiteitencentrum Rahai een onvergetelijke culturele activiteitenmiddag voor senioren in Leek uit. Stichting Rahai werd door de ANBO Groningen uitgenodigd om deze bijzondere middag te organiseren.

<http://www.multicultureelgroningen.nl/nl/nieuws/samen-op-reis-naar-het-land-van-duizend-en-een-nacht->

<http://www.rahami.nl/activiteit16.htm>

Oosterse sfeer

Ongeveer vijftig belangstellenden kwamen uit diverse plaatsen naar het dienstencentrum De Schutse in Leek, waar de activiteiten uitgevoerd werden.

De zaal was door de medewerkers van Rahai versierd met mooie Oosterse handwerken en unieke kunstwerken van sierlijke stoffen, keramiek en andere materialen. Lekkere

Iraanse koekjes en hapjes waren aanwezig en de gasten werden door meisjes in traditionele kleding bediend. Ze kregen daarbij Iraanse thee opgediend uit de 'Samowaar', een speciale waterkoker.

Ruimte voor contact

Het programma ving aan met een openingswoord door de heer Djabani, voorzitter van Rahai, waarin het belang van 'ruimte voor contact' in het algemeen, en in het bijzonder tussen nieuwkomers en ouderen werd benadrukt.

Het programma werd vervolgd met een korte film over de prachtige landschappen van Iran. Hierna werd een Indiase dans opgevoerd, met sierlijke bewegingen, waarvan de symbolische betekenis door de danseres werd toegelicht. Er volgden grappen uit beide culturen, heel bijzonder was te ontdekken hoeveel overeenkomsten er soms waren te zien in spreekwoorden uit Oosterse en Westerse culturen, vaak letterlijk dezelfde bewoordingen...

Door de Iraanse psycholoog en Riepe columnist, de heer Armin, werd een humorvolle satire over de bureaucratie en het 'van kastje naar de muur sturen' voorgedragen.

Interactie

Na een korte pauze hadden de aanwezigen de tijd om met behulp van vrijwilligers van Rahai kennis te maken met het Farsi, de Iraanse taal. Men kon onder anderen zijn eigen naam in deze totaal andere lettertekens leren schrijven. Dat bleek nog niet zo makkelijk te zijn....

De Iraanse dans die vervolgens door mevrouw Asefeh in traditionele kleding werd uitgevoerd, was bijzonder boeiend en interessant.

De interactie tussen spreker en publiek was heel levendig, iedereen voelde zich thuis bij elkaar. De kern van de doelstellingen van Rahai, een thuisgevoel te creëren voor mensen van alle culturen, werd daadwerkelijk tot realiteit gebracht.

Het laatste onderdeel van het programma was een rolstoeldans, die door de heer Armin en mevrouw Jalda werd uitgevoerd. Het publiek werd uitgenodigd ook mee te doen. Deze dans werd bijzonder op prijs gesteld, alle aanwezigen reageerden met veel enthousiasme.

Afsluiting

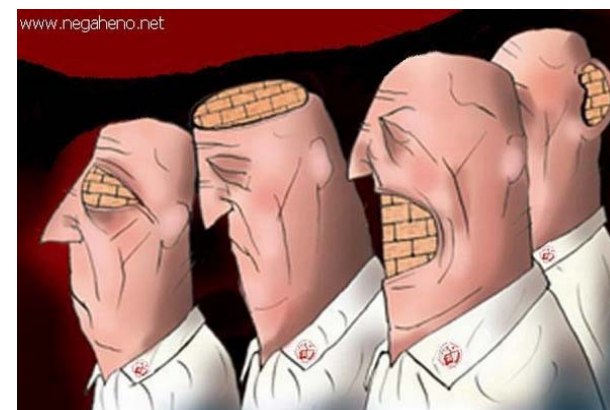
Het programma werd afgesloten met een hartelijk dankwoord van de voorzitter van de ANBO en de heer Hans Greuter. Massoud Djabani werd bedankt voor deze bijzondere middag

en werd door het publiek enthousiast uitgenodigd om ook op andere plaatsen dergelijke activiteiten te komen organiseren. Belangstellenden verzamelden zich voor het vertrek nog rond de heer Atefeh die uitleg gaf over de mooie Iraanse handwerken en kunsten.

De vrijwilligers van Rahai en de gasten hebben een goede en nuttige ervaring met elkaar beleefd. Er werden diverse telefoonnummers en adressen met elkaar uitgewisseld. Al met al dus een geslaagde middag met succesvolle activiteiten, die door Rahai in samenwerking met de ANBO werd georganiseerd.

Internationale hulp nodig voor Iraanse vluchtelingen in Irak

Verslag: Rahai

Na de val van Saddam Hoessein heeft een gewapende Iraanse verzetsgroep, de Mujahedin, die in de Ashraf kazerne verblijft, alle steun die ze via zijn regime ontvingen verloren.

De Mujahedin steunden tijdens de oorlog Iran-Irak Saddam Hoessein, in de hoop het regime in hun eigen land ten val te kunnen brengen. Ze deden dit vooral door middels spionage informatie over Iran door te sluizen en door hun militaire acties op Saddams doelen af te stemmen. Saddam voorzag vervolgens de Mujahedin van wapens, middelen van bestaan en financiële steun, zodat zij terroristische acties in Iran konden uitvoeren.

Na de val van Saddam en de ontwapening van de Mujahedin door Amerika, werd de naam van de Mujahedin op de lijst van verboden terroristische organisaties van Amerika en de meeste

Europese landen geplaatst, waardoor de positie van de Mujahedin in Irak heel erg afgezwakt werd.

Voor de val van Saddam waren er 3500 Mujahedinleden gestationeerd in de Ashraf kazerne in Irak. Zij hoopten onder invloed van Massoud Rajavi, de geestelijke leider van de organisatie, dat het Iraanse regime binnenkort zou vallen, want vanaf 1982 tot nu toe heeft Rajavi zijn leden altijd voorgehouden dat het Iraanse regime 'binnenkort' zou vallen.

Met dit soort valse hoop bleven de leden van Mujahedin afwachten en nu, na bijna dertig jaar, zijn ze door het voortdurende proces van hersenspoeling, het ontbreken van contacten met hun familie, en de isolatie van de buitenwereld veranderd van emotionele idealistische jongeren in oude, uit balans gebrachte, hopeloze mensen.

Een belangrijk kenmerk van deze gewapende sekte is, dat de leden niet verliefd mogen worden, niet mogen trouwen, geen kinderen mogen krijgen en geen contact met hun ouders of familie mogen hebben. Degenen die wel getrouwd waren, werden verplicht te scheiden, er werd ze voorgehouden dat dit slechts hoefde tot de val van het Iraanse regime. Deze informatie kunt u in verschillende bronnen terugvinden zoals o.a. Human Right Watch en het boek 'Misleide martelaren' van Judit Neurink.

Veel leden van de Mujahedin die onder valse hoop zo lang met deze organisatie verbonden bleven, voelen zich nu gedesillustioneerd en willen naar de realiteit terugkeren en weer in contact komen met de buitenwereld, hun families en geliefden. Daarom zijn zij uit de Ashraf kazerne gevlucht, eerst naar kamp Tipf (120 kilometer van Bagdad, in Kales het meest onrustige gebied in Irak), dat onder Amerikaanse supervisie stond. Maar later toen de Amerikanen hun belofte tot steun braken, vluchtten zij naar allerlei onbekende bestemmingen.

Uit veel bronnen blijkt dat het in de Ashraf kazerne zelf, waar de organisatie van de Mujahedin nog steeds gevestigd is, ook

erg onrustig is en er veel protest leeft onder de Mujahedinleden tegen de manier waarop de organisatie de leden daar vasthoudt. Door directe en indirecte bedreigingen van de bevelhebbers van de Mujahedin verloopt het vluchten van de misleide en geestelijk mishandelde Mujahedinleden heel erg moeizaam.

Uit onderzoek en verslag van diverse ex-leden van de Mujahedin, die enkele maanden geleden uit de Ashraf kazerne gevlucht zijn, blijkt dat de meeste leden van de Mujahedin, die vele jaren in de kazerne verbleven, lijden onder psychische problemen zoals zichzelf opgelegde taboes, hallucinaties, en mensenfobie.

Tot het eind van 2007 beloofden de Amerikaanse strijdkrachten dat ex-leden van de Mujahedin die naar kamp Tipf waren gevlucht door hen gesteund zouden worden, o.a. door ze te helpen een onderkomen te vinden in Europese landen. De meeste ex-leden van de Mujahedin zijn namelijk bang om naar Iran terug te keren, want het Iraanse regime zal ze waarschijnlijk gevangen nemen en/of executeren.

Opeens werden de toezeggingen van de Amerikaanse strijdkrachten echter ingetrokken en werd in december 2007 aan de ex-leden verteld dat het aan hen zelf overgelaten werd om te beslissen waarheen ze willen gaan en hun lot nu in eigen handen lag.

Na het onverantwoordelijke loslaten van deze groep gedesoriënteerde mensen, die vervolgens allerlei kanten op vluchten, kwamen uit verschillende bronnen in Turkije, Irak en de Koerdische gebieden berichten dat verdwaalde groepjes Iraanse vluchtelingen door plaatselijke militairen gearresteerd waren en gevangen genomen.

De situatie in Irak is nog steeds niet stabiel en militanten van Moghtada Sader en Saddam Hoessein, sjjiitische extremisten, Al Quda en het Iraanse regime zijn een grote bedreiging voor de vluchtelingen die door de Amerikanen in de steek werden gelaten en zonder onderdak en middelen van bestaan in deze gebieden rondzwerven.

Op de lijst van vluchtelingen die zich tot nu toe bij diverse vluchtelingenorganisaties en internationale hulporganisaties hebben aangemeld, staan 130 namen van deze gevluchte ex-leden vermeld.

Op dit moment zijn een paar organisaties en enkele mediacentra in Irak naast de Ashraf kazerne actief. Een van deze organisaties, genaamd Sahar, is bereid om deze vluchtelingen te helpen (informatie over deze organisatie kunt u hieronder vinden)

<http://iran-interlink.org/?mod=view&id=4016>

Hierbij wil Stichting Rahai om de aandacht vragen van alle media, vluchtelingenorganisaties en internationale

hulporganisaties om deze speciale groep vluchtelingen die uit een gevaarlijke gewapende sekte ontsnapt, te helpen.

Uit vertrouwelijke bronnen (ex-leden die net gevlucht zijn) blijkt dat een gezamenlijke zelfmoordactie van de Mujahedinleden in de Ashrafkazerne niet uitgesloten is. Deze dreiging moet niet genegeerd worden, want in 2005 hebben circa tien leden van de Mujahedin zichzelf in brand gestoken omdat zij de vrijlating van Marjam Rajavi, leider van de Mujahedin, die samen met tientallen andere leden van de Mujahedin als verdachte in de gevangenis zat, wilden afdwingen

Wij willen wijzen op het grote belang van hulp voor deze vluchtelingen. Ten eerste natuurlijk vanzelfsprekend uit humanitair belang. Ten tweede moeten deze mensen, die zich met zoveel moeite hebben losgemaakt uit een terroristische sekte zo snel mogelijk door ervaringsdeskundigen geholpen worden om hun oriëntatie te hervinden. Ten derde zijn deze mensen van enorm belang voor terrorismebestrijding in alle landen, want zij kennen alle processen die in dergelijke organisaties plaatsvinden van binnenuit. Hun informatie hierover is van onschatbare waarde om wervingen en toegepaste praktijken van terroristische organisaties te kunnen voorkomen.

Uit vertrouwelijke bronnen blijkt dat de Mujahedin de leden illegaal naar vier landen; Nederland, Duitsland, Frankrijk en Zweden wil over brengen. Het is heel belangrijk dat de veiligheidsdienst in die landen daarvan op de hoogte is. Als dit namelijk realiteit wordt, hebben deze vier landen te maken met een grote georganiseerde terroristische groep, die jarenlang met Saddam Hoessein heeft samengewerkt. Wij willen met onze informatie de betreffende vier landen waarschuwen voor het gevaar van deze groep. De beste manier om veiligheid voor de maatschappij te garanderen, is advies in te winnen van mensen die deze organisatie van binnen uit hebben leren kennen en zich in dienst willen stellen voor de veiligheid van deze maatschappij.

Als u geïnteresseerd bent in meer informatie hierover, kunt u contact opnemen met Rahai via info@rahai.nl of telefoonnummer 06-24236194

Internationale hulp nodig voor Iraanse vluchtelingen in Irak(2)

De gevolgen van de spanningen in Irak tot in Groningen te merken

Verslag Rahai

De verklaring van die de president van Irak, Jalale Talibani, op 3 maart betreffende de aanwezigheid van de mujahedin in Irak gaf, was echt teleurstellend. Hij zei alleen dat hij geen toestemming voor verblijf van de mujahedin wil verlenen en het grondgebied van Irak niet het gebied van een terroristische organisatie is. Verder nam hij geen enkele verantwoordelijkheid voor het oplossen van dit probleem.

In elk geval zouden binnenkort de geïsoleerde leden van de mujahedin vrij kunnen zijn, als ze zich tenminste ook uit de zelf gemaakte gevangenis in hun hersenen kunnen bevrijden.

Op dit moment wil de leider van de mujahedin, Rajavi, niet accepteren dat zijn organisatie qua strategie, tactiek, gewelddadige acties en samenwerking met Saddam in alle aspecten geen succes heeft geboekt. Hij wil alleen nog maar

meer geweld en zijn leden nog meer onderdrukken. Terwijl hij zelf, net als Bin Laden, niet in het openbaar durft te verschijnen, omdat hij medeverantwoordelijk is voor de onderdrukking van de Koerden op het grondgebied van Irak.

Uit vertrouwelijke bronnen van vluchtelingen uit de Ashraf-kazerne blijkt dat Rajavi zijn leden van het belangrijkste kader van Irak illegaal naar vier Europese landen wil sturen. Deze landen zijn Nederland, Duitsland, Frankrijk en Zweden. Zoals altijd worden degenen die achterblijven het slachtoffer van zijn gewelddadige strategieën en daden. Het is duidelijk dat alle ongeveer tweeduizend leden van de mujahedin geen kans hebben, Irak te verlaten en daar zullen ze gevaar lopen, want doordat ze tijdens het bewind van Saddam tegen de Sjiieten waren, hebben ze veel vijanden gemaakt. Behalve de tientallen ex-mujahedinleden die in verschillende buurlanden verdwaald zijn worden zijn mensen door hulporganisaties als Sahar opgevangen.

De Mujahedin willen in verband met de overtocht van hun leden naar de vier betreffende Europese landen de ex-leden in deze landen zoveel mogelijk de mond snoeren, zodat ze niet belemmerd worden hun mensen illegaal in Europa te laten onderduiken. Daarom willen zij met man en macht de sterkste organisaties die hun gewelddadige methoden openbaren, door lasterpraktijken en voortdurende verstoringen buiten de maatschappij te plaatsen, zodat ze geen invloed meer kunnen uitoefenen en de mujahedin ongehinderd zijn gang kan gaan. Rahai, waarvan de meeste bestuursleden ex-leden van de mujahedin zijn, is volgens hen om die reden een gevaarlijke vijand, terwijl Rahai geen enkele persoonlijk bedoelen heeft. Rahai openbaart enkel de methoden van sekten en gewelddadige organisaties in de vorm van lezingen/trainingen voor emotioneel bewogen jongeren, jongerenwerkers en andere belangstellenden. Omdat de leden van Rahai zelf de verschrikkingen van dergelijke organisaties van binnenuit hebben meegemaakt willen ze de maatschappij op alle

mogelijke manieren tegen terrorisme en radicalisme inenten. Ze ondergingen zelf alle processen van hersenspoeling en identiteitsverbreking die binnen organisaties als de mujahedin, die door allerlei mensenrechtenorganisaties en door de meeste Europese landen en Amerika op de lijst van terroristische organisaties is gezet, worden toegepast. Daarom willen ze voorkomen dat in de gespannen situatie van dit moment emotioneel bewogen jongeren ten prooi vallen aan hun wervingstechnieken.

Op dit moment hebben sympathisanten van de mujahedin in Nederland de opdracht gekregen massaal en met man en macht de interculturele, maatschappelijke stichting Rahai te blokkeren. Zo hebben ze onder anderen geprobeerd een activiteitenmiddag voor ouderen, ten dienste van verdieping ouderenzorg en bespoediging integratieproces, op 4 februari in Leek te belemmeren. Gelukkig dat de Algemene Nederlandse Ouderenbond ANBO dit samen met politie Groningen heel grondig heeft aangepakt. De activiteiten konden gewoon plaatsvinden, naar alle tevredenheid van het publiek. Na afloop van deze activiteiten, heeft Rahai zelfs een paar andere uitnodigingen van ouderenorganisaties gekregen, om ook hen met andere culturen te laten kennis maken. (zie: <http://www.rahai.nl/activiteit17.htm>)

Politie op de hoogte

De politie in Groningen is op de hoogte van de voortdurende lastercampagnes en verstoringen van de Mujahedin. Rahai staat voortdurend in contact met hoofdbureau politie Groningen en kan op hun bescherming rekenen. Verdere acties kan de politie op dit moment niet ondernemen, maar zodra er sprake is van serieuze bedreigingen zal er ingegrepen worden. Omdat Rahai het komende jaar veel activiteiten heeft, o.a. trainingen Interculturele Communicatie, activiteiten senioren, lezingen/workshops en daar veel organisaties, studentenverenigingen, universiteiten en ouderenbonden bij betrokken zijn, willen we niet voortdurend lastig gevallen worden en geen energie aan dit soort verstoringen besteden. Rahai wil dan ook op het belang wijzen dat men zich niet laat

intimideren door een dergelijke organisatie. De intimidatie bestaat uit zwartmakerijen dat de medewerkers van Rahai in dienst van de Iraanse overheid zouden zijn. Zodra leden zich namelijk losmaken van de organisatie, gaat deze de meest bizarre onwaarheden over hen verspreiden om hun leven blijvend te verstoren. Want zodra je je losmaakt, ben je de vijand geworden, de gebruikelijke zwart-wit visie van sekten.

In Groningen is het de heer Sadrin Syedi, tolk, en opdrachtuitvoerder voor de mujahedin, die activiteiten en bijeenkomsten van Rahai moet verhinderen en verstoren. Wij hebben dit steeds de politie doorgegeven. Organisaties die meer informatie willen kunnen zich melden bij de heer Anthony Beukema Politie Groningen.

De verstoring van de activiteiten, de psychische terreur is overduidelijk en juridisch bewijsbaar. Maar Rahai probeert tot nu toe zo flexibel mogelijk met deze lang geleden begonnen zenuwenoorlog van de mujahedin om te gaan. Zodra zich verstoringen voordoen kan men dit melden bij bovengenoemde contactpersoon van de politie, zodat dit proces onmiddellijk gestopt kan worden.

In elke geval zouden wij maatschappelijke en mensenrechtenorganisaties willen zeggen zich vooral niet te laten afschrikken en zich weerbaar op te stellen tegen lastercampagnes van dit soort sekteorganisaties, want zij profiteren juist van de sfeer van angst. Bang maken is hun belangrijke doelstelling. Laat hen jullie angst niet benutten. Laten we onze maatschappij samen veilig maken en tegen alle vormen van geweld en psychische terreur beschermen.

<http://www.iran-interlink.org/?mod=view&id=413>

Heiligheid als zelfcensuur en Wilders als rechterhand terrorisme.

Door Massoud Djabani

Men spreekt vaak over vrijheid van meningsuiting en levensovertuiging als de kern van democratie. Maar zijn daar bepaalde voorwaarden aan verbonden of is dat voor iedereen toepasbaar? Onder welke voorwaarden kun je van mensen verwachten begrip te hebben of overtuigd te worden.

Zijn mensen werkelijk bereid om over van alles en nog wat met elkaar van gedachten te wisselen, staan ze open voor elkaar in dat verband? Of hebben sommigen door bepaalde taboes, bepaalde voorschriften of door iets dat heilig voor ze is een rode grens door hun beeldvorming lopen die ze niet mogen passeren? Zou je dat zelfcensuur kunnen noemen? Zo ja, wat zijn dan de elementen die zelfcensuur creëren? En is het mogelijk op eigen kracht deze zelf opgeworpen blokkades in beeldvorming te verminderen?

Wat bedoelt men precies met heiligheid? Heilige koran, heilige bijbel, heilige boeken. Wat voor consequenties heeft dit in politiek en maatschappij en welke gedragsvormen veroorzaakt het? Heeft heiligheid of 'iets heilig vinden' te maken met dogmatisme of fanatisme?

Heiligheid kan ook misbruikt worden, zoals door geestelijke leiders van sekten en bepaalde overheden, die zichzelf en hun doeleinden heilig verklaren om hun leden de mond te snoeren, want heiligheid mag niet in twijfel getrokken worden, er mag niet over gediscussieerd worden.

Is er duidelijkheid in de Nederlandse grondwet over grenzen van vrijheid van meningsuiting en afstemming tussen vrijheid van meningsuiting met de juridische gevolgen daarvan? Dat zijn vragen die in de gespannen situatie van dit moment rondom de antikoran film van Wilders gesteld kunnen worden, want de thema's heiligheid en vrijheid van meningsuiting spelen daarin een grote rol.

Naar mijn idee gaat Wilders zeker veel te ver. Hij is het meest verantwoordelijk voor de hoogopgelopen spanningen en alle misschien vreselijke gevolgen die daaruit zullen voortkomen.

Iedereen die tegen de vertoning van de film van Wilders is, beziet dit vanuit een eigen invalshoek. Minister Balkenende zei bijvoorbeeld dat onze handel en bedrijven in gevaar komen. Sommige mensenrechtenorganisaties menen dat Nederlanders wereldwijd worden bedreigd. De afdeling terrorismebestrijding maakt zich zorgen over de oplopende spanningen en gaat meer energie besteden aan controles en maatregelen. Vliegtuigmaatschappijen en toeristische organisaties gaan minder verdienen. En het is zeker dat de spanningen tussen autochtoon en allochtoon gaan toenemen. Het thuisgevoel van nieuwkomers neemt af, waardoor het integratieproces stagneert en terugzakt naar het niveau ten tijde van Verdonk.

Vrijheid van meningsuiting gaat in strijd komen met het juridische recht. Extremisten gaan nog extremer worden. Mensen waarvan geloof een groot deel van de identiteit uitmaakt, voelen zich steeds meer in een hoek geduwd en komen uit zelfverdediging tot actie.

Voor terroristische organisaties is dit het meest uitnemende moment om van de sfeer van angst, haat en wantrouwen te profiteren voor wervingsacties en het uitbreiden van hun terreurnetwerken, die Wilders indirect voor hen heeft

klaargemaakt. Wilders is zo de rechterhand van radicalisme en terrorisme geworden.

Waar zijn wij eigenlijk bang voor? Voor een film die tegen de islam en koran gepubliceerd zal worden.

Maar hebben wij niet zelf de film van Wilders gepromoot? Omdat wij meer dan hijzelf over zijn film gesproken hebben en het nieuws erover wereldwijd hebben uitgezonden. Wilders zelf had nooit de beschikking over zo'n uitgebreid netwerk gehad. Wij werden onbewust zijn netwerk. Wilders trekt aan de touwtjes en wij bewegen. Fanatieke en radicale moslims zijn indirect in dienst van Wilders.

Mijns inziens mag radicalisme en terrorisme nooit met gelijke methodes en elementen bestreden worden. Als je dat doet, pleeg je zelf ook gewelddaden, dat brengt geen oplossing.

Wat ik zou willen zeggen aan moslims die zich beledigd voelen en geterroriseerd worden door de psychische onderdrukking van Wilders is, dat ze hun emoties onder controle moeten houden. Want dit is niet alleen een bron van spanningen voor moslimgroepen, maar dit is een gemeenschappelijke problematiek die door alle overheidsinstanties serieus in behandeling moet worden genomen. Dus laat in plaats van emoties tot uitbarsting te laten komen dit gevoelige onderwerp in de maatschappij onder de aandacht worden gebracht. Als je alleen zegt dat de koran en de islam heilig zijn, dan beperk je deze kwestie tot 1 etnische groep, terwijl het wereldwijde strekking heeft. Wat je heilig vindt is iets persoonlijks, maar zodra er twee of meer mensen bij betrokken zijn moet je van mening met elkaar wisselen om te overtuigen. Ben je daartoe bereid?

Ben je bereid de rode grens van het taboe op discussie over de koran te verleggen? Want anders beperk je je tot zelfcensuur, die soms nog gevaarlijker is dan censuur van buiten af. Je moet zelf alle blokkades wegnemen. Heiligheid moet in je hart zijn, met je hart 'beheilig' je wat je zelf goed vindt, maar probeer met de logica van je hersenen te overtuigen. Verleg je grenzen en sta open voor andere meningen en kom in gedachtewisseling, zodat we samen de ideeën van Wilders kunnen weerleggen.